

niğimizde yatarak tedavi gören preterm eylem tanısı almış 60 olgu değerlendirildi. Otuz olguya (grup 1) Nifedipin (Nidilat 10 mg kapsül, Doğu İlaç®), diğer 30 olguya (grup2) ise İV Ritodrin (Prepar 50 mg ampül Eczacıbaşı®) tedavisi uygulandı. Doğumun 37. haftaya kadar önlenebildiği olgular mutlak başarılı, 48 saatten fazla zaman kazanılan ancak 37. haftaya ulaşamayan olgular rölatif başarılı ve 48 saatten daha az zaman kazanılan olgular da ise tedavi başarısız kabul edildi.

Bulgular: Gruplar arasında yaş, gravida, parite ve Bishop skorları açısından anlamlı fark yoktu. Birinci grupta mutlak başarı, rölatif başarı ve başarısızlık oranları sırasıyla; 20 (%66.70), 5 (%16.70) ve 5(%16.70) olarak saptanırken, aynı değerler ikinci grupta sırasıyla 16 (%53.30), 6(%20) ve 8 (%26.70) olarak saptandı. Tedavi ile kazanılan gün ise birinci ve ikinci grupta sırasıyla; 23.66 ± 21.15 ve 16.83 ± 14.83 gün olarak tespit edildi. Aralarında istatistiksel olarak anlamlı fark olmamakla birlikte, tedavi başarısı ve kazanılan gün sayısı birinci grupta daha yüksekti. Yan etkiler ikinci grupta daha fazla gözlemlendi.

Sonuç: Nifedipin hem kullanım kolaylığı açısından hem de yan etkilerinin daha az olması nedeniyle preterm eylem tedavisinde, ritodrin yerine kullanılabilecek iyi bir alternatiftir.

FCP137

PRETERM EYLEM, PREMATÜR MEMBRAN RÜPTÜRÜ VE ALT ÜROGENİTAL SİSTEM İNFEKSİYONLARI

***Şahin H. G., *Zeteroğlu Ş., **Şahin H. A., ***Deveci A., *Güvercinci M., *Yüzüncü Yıl Üniversitesi Kadın Hastalıkları ve Doğum A.D., **Aile Hekimliği A.D., ***İnfeksiyon Hastalıkları ve Klinik Mikrobiyoloji A.D., Van - Türkiye**

Amaç: Preterm eylem ve prematür membran rüptürü ile vajinit ve idrar yolları infeksiyonları arasındaki ilişkinin saptanması amaçlandı.

Yöntem: Yüzüncü Yıl Üniversitesi Tıp Fakültesi Araştırma Hastanesi Kadın Hastalıkları ve Doğum kliniğine preterm eylem (grup I, n:37), prematüre membran rüptürü (PMR) (grup II, n:42) ve kontrol grubu olarak miad gebeliği olan (grup III, n:20) hastalar olmak üzere toplam 99 hasta çalışmaya alındı. Bu hastaların vaginal ve idrar kültürleri ile bakteriyel vaginosis, Trikomonas vaginalis ve candidanın araştırılması için vajenin yan duvarından alınan taze preparatlar incelendi. Alınan iki adet taze preparatın biri direkt mikroskopik incelemede Trikomonas vaginalis paraziti ve clue hücreleri yönünden incelenirken, diğer preparat %10'luk KOH çözeltisi kullanılarak whiff testi ve mantar incelemesi yönünden araştırıldı. Bakteriyel vaginosis tanısı için whiff testi pozitifliği, clue hücreleri varlığı ve vaginal pH'nın 4.5 veya daha yüksek olması kriterleri alındı.

Bulgular: İncelenen direk preparatlarda grup I' de bulunan hastaların %37.84'ünde, grup II' de bulunan hastaların %38.10'unda ve grup III'te hastaların %40'ında mantar sporları, hif veya pseudohifleri saptandı. Mantara bağlı vajinit açısından üç grup arasında anlamlı bir istatistiksel ilişki saptanamadı. Bunun yanında Gardnerella vaginalis yönünden incelenen preparatlar sonucunda I, II ve III. grupta bulunan hastaların sırasıyla %27.03, %28.57 ve %5'inde bakteriyel vaginosis tanısı konuldu. Üç gruptaki hastaların ortalama vaginal pH değerleri sırasıyla 4.92, 4.93 ve 4.44'tü. Trikomonas vaginalis yönünden üç grup arasında herhangi bir anlamlı istatistiksel ilişki saptanamadı. Hastalardan alınan vajen ve idrar kültür örneklerinde grup I' de bulunan hastaların sırasıyla %24.32 ve %18.92'sinde, grup II'deki hastaların %47.62 ve %9.52'sinde üreme saptandı. Grup III'teki hastalarda ise idrar ve vaginal kültürlerinde üreme saptanmadı.

Sonuç: Preterm eylem ve prematür membran rüptürü ile alt ürogenital sistem infeksiyonlarının önemli bir ilişkisi mevcut olup, gebeliğin antenatal kontrolleri sırasında asemptomatik infeksiyonların bile dikkate alınması ve tedavilerinin yapılması önemlidir.